

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 40155

гр. София, 09.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в закрито заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

като разглежда докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20231110101271 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава тринадесета ГПК.

Производството по делото е образувано по подадена от М. И. Д. искова молба против „Уиз Еър Унгария ЦРТ“, чуждестранно акционерно дружество, извършващо дейност в Република България чрез клон с фирма „Уиз Еър Унгария Црт. – клон България“, с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни и един установителен иск както следва: 1. Иск с правно основание чл. 128, т. 2 КТ за сумата от **4 871,56 лв.**, представляваща сбор от неизплатени „секторни плащания“ за периода от 01.12.2019 г. до 26.11.2020 г.; 2. Иск с правно основание чл. 215, ал. 1 КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ за сумата от **9 111,35 лв.**, представляваща сбор от неплатени командировъчни пари за периода 01.12.2019 г. – 26.11.2021 г.; 3. Иск с правно основание чл. 177, ал. 1 КТ за сумата от **1 520,46 лв.**, представляваща сбор от неизплатени възнаграждения за дните, през които ищцата е ползвала платен годишен отпуск в периода м.02.2020 г. - м.08.2020 г.; 4. Иск с правно основание чл. 264 КТ за сумата от **406,05 лв.**, представляваща сбор от неизплатени възнаграждения за положен труд през официални празници за периода 01.12.2019 г. – 26.11.2020 г. 5. Иск с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ за сумата от **708,40 лв.**, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск; 6. искове с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, както следва: 6.1. за сумата от **1 254,86 лв.**, представляваща обезщетение за забава на „секторни плащания“ за период от 10.01.2020 г. до 06.01.2023 г.; 6.2. за сумата от **340,33 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху неизплатените възнаграждения за дните, през които ищцата е ползвала платен годишен отпуск за периода от 10.03.2020 г. до 06.01.2023 г.; 6.3. за сумата от **110,67 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху възнаграждения за положен труд през официални празници за периода от 10.01.2020 г. до 06.01.2023 г.; 6.4. за сумата от **142,84 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху обезщетението за неизползван платен годишен отпуск за периода от 31.12.2020 г. до 06.01.2023 г. 7. Иск с правно основание чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ за прогласяване недействителността на клаузата от трудовия договор от 22.05.2019 г., съгласно която „Страните изрично се съгласяват и признават, че сумата за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата на Служителя съгласно чл. 5б и Работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори“, поради противоречието със законна, а в условията на евентуалност – поради заобикалянето му, и в частност на разпоредбите на чл. 242 КТ и чл. 247 КТ, вр. чл. 4, ал. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.

Съдът, като констатира, че исковата молба е редовна, намира, че следва да състави

проект за доклад на делото.

Представените с исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства касаят факти от предмета на доказване в производството и следва да бъдат допуснати.

Следва да се допусне съдебно-счетоводна експертиза по въпросите, поставени в исковата молба и допълнени в отговора на исковата молба, молба от ответника от 06.06.2023 г. и молба от ищеца от 19.09.2023 г.

Като допустимо и основателно следва да се приеме доказателственото искане за задължаване на ответника по реда на чл. 190, ал. 1 ГПК да представи изброените в т. 30 от исковата молба документи, както и тези, посочени в молба на ищеца от 19.09.2023 г.

Следва да се уважи искането на ответника за задължаване на ищеца да представи трудовата си книжка.

Искането на ответника за задължаване на ищцата да даде обяснения по реда на чл. 176 ГПК е основателно и следва да бъде уважено.

Доказателственото искане, посочено в т. 26 от отговора на исковата молба, не е необходимо за правилното решаване на делото, доколкото са представени множество писмени документи в тази връзка, които съдът ще цени с акта си по същество.

На ищеца следва да бъдат дадени указания в едноседмичен срок от получаване на настоящото съобщение:

- да представи, на основание чл. 185 ГПК, точен превод на български език, заверен от страната, на приложените към исковата молба на английски език, като указва на ищеца, че при неизпълнение на указанието, същите ще бъдат изключени от доказателствения материал по делото;

- да посочи период с начална и крайна датата на претенциите, заявени под букви „В“, „Д“, „Е“, „Ж“ и „З“, доколкото във формулирания пититум не е посочена начална дата, а се препраща към падежа, индивидуализиран в обективизираните таблици.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищеца в едноседмичен срок от получаване на настоящото определение:

- да представи, на основание чл. 185 ГПК, точен превод на български език, заверен от страната, на приложените към исковата молба на английски език, като указва на ищеца, че при неизпълнение на указанието, същите ще бъдат изключени от доказателствения материал по делото;

- да посочи период с начална и крайна датата на претенциите, заявени под букви „В“, „Д“, „Е“, „Ж“ и „З“, доколкото във формулирания пититум не е посочена начална дата, а се препраща към падежа, индивидуализиран в обективизираните таблици. **УКАЗВА**, на ищеца, че при неизпълнение на указанието за посочване на период с начална и крайна дата на посочените претенции, на основание чл. 129, ал. 3 ГПК, исковата молба ще бъде върната в тази ѝ част.

СЪСТАВЯ, на основание чл. 140 вр. чл. 146 ГПК, следния проект за доклад на делото:

Ищцата твърди, че на 22.05.2019 г. между нея и ответника бил сключен трудов договор по чл. 68, ал. 4 от КТ, съгласно който, считано от 27.05.201 г., ищцата била назначена на длъжност „младши член на кабинния екипаж“. Била уговорена брутна заплата в размер на 10 685лв., платима на 12 равни месечни вноски, в зависимост от броя на действително отработените при работодателя месеци. Ищцата твърди, че страните са

постигнали съглашение общата брутна заплата да включва всички допълнителни месечни възнаграждения с постоянен характер, както следва: основна брутна заплата – 6 720 лв. годишно или 560 лв. месечно; брутна фиксирана сума в размер на 538 лв. годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база, или над изискваните работни часове, или в почивен ден; брутна фиксирана сума от 1 075 лв. годишно за часовете, в които служителът е в режим на готовност или когато е бил извикан на работа по време на режим на готовност; брутна еднократна сума от 1 613 лв. годишно за работните часове по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума от 739 лв. годишно за прослужено време към датата на сключване на договора. Било уговорено, че в последствие служителът ще има право да получи стандартната заплата, предлагана от ответника за длъжността, заемана от ищцата по това време. Било уговорено и т.нар. „секторно плащане“, като сумите за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя, съответно работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори. Страните договорили, че допълнителните сектори след първите два, които са приключени в един ден, ще се заплащат допълнително – в размер на 20,54 лв. месечно. Твърди се, че страните договорили ищцата да получава за времето на изпълнение на международни полети допълнителни командировъчни, съгласно заповед на работодателя, по см. на Раздел IV от Наредбата за командировките и специализациите в чужбина /НСКСЧ/. Било уговорено, че работодателят ще удържа всички суми за задължителни осигурителни вноски и данъци, като възнаграждението следвало да се заплаща до десетия ден от месеца, следващ текущия. В исковата молба се посочва, че на 01.01.2020 г. страните сключили анекс, съгласно който, считано от 01.01.2020 г. страните се споразумели за следното: служителът ще получава брутно възнаграждение в размер на 11 573 лв. годишно, платимо на 12 равни месечни вноски в зависимост от действително отработените месеци при работодателя, като било уговорено общата брутна заплата да включва всички допълнителни месечни възнаграждения с постоянен характер, както следва: основна брутна заплата – 7 320 лв. годишно или 610 лв. месечно; брутна фиксирана сума в размер на 586 лв. годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база, или над изискваните работни часове, или в почивен ден; брутна фиксирана сума от 1 171 лв. годишно за часовете, в които служителът е в режим на готовност или когато е бил извикан на работа по време на режим на готовност; брутна еднократна сума от 1 757 лв. годишно за работните часове по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума от 739 лв. годишно за прослужено време към датата на сключване на договора. Ищцата твърди, че считано от 01.04.2020 г., договорът досежно размера на възнаграждението се изменил, както следва: ищцата да получава брутна заплата в размер на 12 234 лв. годишно, платима на 12 равни месечни вноски в зависимост от действително отработените месеци при работодателя, като било уговорено общата брутна заплата да включва всички допълнителни месечни възнаграждения с постоянен характер, както следва: основна брутна заплата – 7 767 лв. годишно или 647,25 лв. месечно; брутна еднократна сума в размер на 621 лв. годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база, или над изискваните работни часове, или в почивен ден; брутна еднократна сума от 1243 лв. годишно за часовете, през които се полага дежурство в условията на постоянно разположение на повикване или когато служителът е бил извикан на работа по време на дежурство в условията на постоянно разположение на повикване; брутна еднократна сума от 1864 лв. годишно за работните часове по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума от 739 лв. годишно за прослужено време към датата на сключване на договора. Двата анекса предвиждали, че всички останали разпоредби на основния договор остават в сила. На 01.05.2020 г. било сключено допълнително споразумение между страните, с което същите уговорили, че след всеки планиран и приключен сектор работодателят ще заплаща на служителя така нареченото „секторно плащане“, като страните се съгласили, че сумата за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се

счита включена в размера на основната брутна заплата на служителя съгласно чл. 5б и работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори. Страните са договорили още, че към момента на подписването на анекса, размерът на всяко стандартно секторно плащане за секторите, приключени от служителя в един ден в допълнение на първите два сектора (т.е. за всеки 3-ти, 4-ти, Запи, т.н. сектор в един ден) ще бъде 15.40 лева бруто, като тази сума ще бъде допълнително плащана от работодателя ежемесечно. Ищцата сочи, че на 26.11.2020 г., трудовият договор от 22.05.2019 г. бил прекратен на основание чл. 325, ал. 1, т. 3 от КТ. В исковата молба се твърди, че през периода 01.12.2019 г. – 26.11.2020 г., ответникът е следвало ежемесечно да начислява и да заплаща на ищцата следните суми – брутна заплата, посочена в чл. 5, б. „а“ от трудовия договор от 22.05.2019 г., представляваща 1/12 от сбора от основната заплата и уговорените в съответния трудов договор допълнителни възнаграждения, наричани „брутни еднократни суми“; секторни плащания – в размер на 20,54 лв. за всеки изпълнен „стандартен сектор“, респ. 24,64 лв. за всеки изпълнен „среден сектор“ и 30,80 лв. за всеки изпълнен „дълъг сектор“, 36,97 лв. за всеки „свръхдълъг сектор“ - за периода 01.12.2019 г. – 30.04.2020 г. и по 15,40 лв. за всеки изпълнен „стандартен сектор“, респ. 18,48 лв. за всеки изпълнен „среден сектор“ и 23,10 лв. за всеки изпълнен „дълъг сектор“, 27,72 лв. за всеки „свръхдълъг сектор“ за периода 01.05.2020 г. – 26.11.2020 г.; командировъчни пари в размер на 55 евро за всеки ден, през който ищцата е била член на екипажа на оперирано от ответника въздухоплавателно средство, изпълняващо международен рейс, както и други допълнителни възнаграждения с непостоянен характер и допълнителни командировъчни пари. Посочва се, че „секторните плащания“ за периода 01.12.2019 г. – 26.11.2020 г. не са били изплащани на ищцата в пълен размер, като дължимите суми са представени в Таблица 1, съгласно която дължимото възнаграждение за изпълнени сектори възлиза на 4 871,56 лв., а лихвата, дължима до 06.01.2023 г. - на 1 254,86 лв. Ищцата твърди, че клаузата от трудов договор от 22.05.2019 г., съгласно която „сумата за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя съгласно чл. 5б и работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори“, е недействителна поради противоречие със закона и в условията на евентуалност – поради заобикаляне на закона, в частност разпоредбите на чл. 242 от КТ, чл. 247 от КТ във вр. с чл. 4, ал. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. Твърди се още, че на ищцата не са били заплащани в пълен размер и командировъчни пари съгласно Раздел IV от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, за времето на изпълнение на международни рейсове съгласно ставка, определена в заповед на работодателя. Съгласно посоченото в Таблица 2, общият размер на дължимите командировъчни пари за посочения период е в размер на 9 111,35 лв. На следващо място, доколкото ответникът не е начислявал в пълен размер дължимите „секторни плащания“, и не е взел предвид всички дължими секторни плащания, включително тези за първите два изпълнени сектора през съответния ден, е заплатил на ищцата по-малко възнаграждение по чл. 177 от КТ. В Таблица 3 са посочени дните използван отпуск за периода 01.02.2020 г. – 26.11.2020 г., като общият дължим размер на неизплатеното възнаграждение за дните на платен годишен отпуск възлиза на 1 520,46 лв. Претендира и лихва за забава в общ размер на 340,33 лева. Ищцата твърди, че в периода 24.12.2019 г. – 24.05.2020 г. е работила по време на официални празници, за което не ѝ е бил заплащан удвоеният размер на дължимото ѝ се трудово възнаграждение, поради което счита, че ѝ се дължи и сума в общ размер от 406,05 лв. Претендира и лихва за забава в размер на 110,67 лева. Излага, че към датата на прекратяване на трудовия договор е имала използван платен годишен отпуск в размер на 23 дни, за което следвало да се изплати обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ, което било изплатено на ищцата, но размерът на обезщетението бил определен, без да се вземе предвид общият размер на „секторните плащания“, които ищцата е следвало да получи за „месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основанието за съответното

обезщетение“, поради което счита, че ответникът е длъжен да заплати разликата между платеното и реално дължимото обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. С оглед описаното претендира 708,40 лева обезщетение за неизползван отпуск. Претендира и лихва за забава в размер на 142,84 лв. В заключение се претендира и законна лихва върху всички гореизброени главници от датата на предявяване на исковата молба до окончателното им плащане. При тези твърдения моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока за отговор на исковата молба, такъв е постъпил от ответника, с който предявените искове се оспорват като недопустими и неоснователни. Оспорва се допустимостта на исковете с твърдения, че същите са предявени срещу „Уиз Еър Унгария ЦРТ“, а не срещу клона, който бил работодателят на ищцата и надлежен ответник по делото, като излага подробни аргументи в тази насока. Твърди, че ответното дружество не се е намирало в трудови правоотношения с ищцовата страна – в такива бил клонът на ответника в Република България. Твърди се, че всички дължими суми към ищеца били изцяло заплатени. Ответникът оспорва установителния иск за прогласяване на недействителността на цитираната в исковата молба договорна клауза, като посочва, че същата е законосъобразна и е резултат от постигнато съгласие между страните „секторните плащания“ да се дължат след втория прелетан сектор за деня. По отношение на претендираните „секторни плащания“ ответникът твърди, че са налице неправилни изчисления от страна на ищеца, тъй като тези плащания били дължими след втория сектор за деня, а ищцовата страна включвала всички прелетени сектори. Освен това тези плащания се изчислявали и простирали в периода 21-20 число, а не 1-30 число, като било възможно направените сектори за един месец да се платят през следващия. Оспорва се претенцията за командировъчни плащания, като се твърди, че на ищцата са заплатени всички дължими командировъчни пари. Сочи, че ищцата неправилно се позовавала на размера, записан в Приложение № 3А от НСКСЧ, тъй като той бил приложен само за екипажите на въздухоплавателни средства, които летят с национални и регистрационни знаци на Република България, като в тази връзка ответникът твърди, че самолетите му не летят с такива знаци. Командировъчните плащания се определяли със заповед на работодателя, без в трудовия договор и анексите към него да има препращания към Приложение № 3А от НСКСЧ. Препращането към Раздел IV от НСКСЧ имало за цел само да внесе яснота, че тези престации ще имат характер на командировъчни. Съгласно вътрешните правила на „Уиз еър“ командировъчните се изчислявали и плащали между 21 и 20 число, а не между 1-30 число на месеца. Поддържа, че работодателят имал право да определя командировъчните плащания, вкл. и в размер, по-малък от 55 евро на ден, като в тази връзка се позовава и на чл. 31, ал. 6 НСКСЧ. По отношение на претенцията по чл. 177 КТ ответникът посочва, че база за определяне на това плащане бил чл. 17 от НСОПЗ. В случая трудовото възнаграждение се определяло според времетраенето на работата, а не според изработеното, поради което била определена фиксирана основна годишна брутна заплата, която не се влияела от броя на прелетените сектори. Не била налице смесена система за заплащане на труда – трудът на ищцата бил заплатен изцяло с уговорената основна работна заплата. Оспорва твърдението на ищцата, че „секторните плащания“ следвало да се включват към базата за изчисляване на обезщетението по чл. 177 КТ, тъй като счита, че те не представлявали допълнително трудово възнаграждение с постоянен характер. Това било така, защото тези плащания не зависели само и единствено от отработеното време, както регламентира чл. 15 от НСОПЗ, а били зависими от обстоятелства, върху които страните не могли да влияят, а именно – дали през съответния месец ще има полети и колко ще са те. Ответникът оспорва и претенцията за заплащане на удвоения размер на трудовото възнаграждение за работа през дните на официални празници, като посочва, че в трудовия договор имало изрична клауза /чл. 5а/ за заплащане на фиксирана сума, която покривала и труда, положен през официални празници. Ответникът посочва, че добавките за секторни плащания не са част от годишната

брутна заплата, тъй като са с променлив характер, поради което не можели да се причислят към елементите, които формират базата за изчисляване на дължимото възнаграждение по чл. 177 от КТ. По изложените съображения, ответникът оспорва и претенцията по чл. 224 от КТ. Оспорва и акцесорните претенции. Прави и общо възражение за давност по отношение на всички претендирани суми с исковата молба, дължими повече от 3 години преди датата на завеждането ѝ. Моли съда да отхвърли исковете. Претендира разноски.

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 128, т. 2 КТ; чл. 215, ал. 1 КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ; чл. 177, ал. 1 КТ; чл. 264 КТ; чл. 224, ал. 1 КТ; чл. 86, ал. 1 ЗЗД и установителен иск с правно основание чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ.

По иска с правно основание чл. 128, т. 2 КТ:

УКАЗВА на ищеца, че в негова доказателствена тежест е да докаже, че за процесния период между страните е било налице валидно трудово правоотношение, по силата на което е престираал труд в полза на ответното дружество; настъпването на предпоставките за начисляване на т. нар. „секторни плащания“ през процесния период и техния размер, както и падежа на това задължение.

При установяване на тези факти в тежест на ответника е да докаже плащането на претендираните суми.

По иска с правно основание чл. 215, ал. 1 КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ:

УКАЗВА на ищеца, че в негова доказателствена тежест е да докаже, че е бил член на екипажа на въздухоплавателно средство с национални и регистрационни знаци на Република България, че е изпълнявал международни рейсове в посочения период, размерът на командировъчните пари за всеки ден командировка и падежът на задължението.

При установяване на тези факти в тежест на ответника е да докаже плащането на претендираните суми.

По иска с правно основание чл. 177 КТ:

УКАЗВА на ищеца, че в негова доказателствена тежест е да докаже, че е работил по трудово правоотношение с ответника; ползването на платен годишен отпуск за съответния период; размерът на brutното трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец, предхождащ ползването на отпуска, през който служителът е отработил най-малко 10 работни дни.

В тежест на ответника е да докаже плащане на претендираните суми.

По иска с правно основание чл. 264 КТ:

УКАЗВА на ищеца, че в негова доказателствена тежест е да докаже наличието на трудово правоотношение с ответника, по което за процесния период е полагал труд по време на официални празници, както и продължителността на положения от него труд и размера на възнаграждението.

В тежест на ответника е да установи, че е погасил дълга.

По иска с правно основание чл. 224 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение с ответника, прекратяване на същото, размера на последното получено брутно трудово възнаграждение, размера на полагащия се, но неползван платен годишен отпуск и размера на обезщетението за неползван такъв.

При установяване на горното в тежест на ответника е да установи погасяването на дълга.

По исковете с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

УКАЗВА на ищеца, че в негова тежест е да установи по делото пълно и главно изпадането в забава на ответника за главните задължения; както и размера на обезщетението

за забава.

В тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга на падежа.

По релевираното възражение за изтекла погасителна давност от страна на ответника, в тежест на ищеца е да установи, че са се осъществили факти, при които законът предвижда спиране или прекъсване на погасителната давност.

По иска с правно основание чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ:

УКАЗВА на ищеца, че в негова тежест е да докаже твърдяната недействителност (противоречие или заобикаляне на императивна материалноправна норма) на посочената в исковата молба клауза от трудовия договор, сключен между страните.

С оглед неоспорването му от ответника с отговора на исковата молба на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване по делото следва да се отделят обстоятелствата, че страните в настоящото производство са се намирали в трудово правоотношение въз основа на сключен трудов договор от 22.05.2019 г.; че трудовият договор е прекратен на 26.11.2020 г. на основание чл. 325, ал. 1, т. 3 от КТ.

ПРИЕМА представените от ищеца и ответника документи като писмени доказателства по делото.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК ответника в едноседмичен срок от получаване на настоящото определение да представи описаните в исковата молба и в молба от 19.09.2023 г. документи, като му УКАЗВА, че при непредставянето на документите съдът може да приеме за доказани фактите, относно, които страната е създала пречки за събиране на допуснати доказателства съгласно чл. 161 ГПК.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК ищеца в срок до първото о.с.з. да представи трудовата си книжка.

ЗАДЪЛЖАВА ищцата лично да се яви в открито съдебно заседание, за да отговори на въпросите, формуирани в молба от 06.06.2023г. по реда на чл. 176, ал. 1 ГПК, като я ПРЕДУПРЕЖДАВА, че в случай че не се яви, откаже да даде отговор или даде неясни или уклончиви отговори, съдът може да приеме за доказани обстоятелствата, предмет на зададените въпроси.

ДОПУСКА изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза по въпроси, посочени в исковата молба, както и по въпросите, зададени в отговора на исковата молба, в молба на ответника от 06.06.2023 г. и в молба на ищеца от 19.09.2023 г., като УКАЗВА на вещото лице при отговор на поставените задачи да се запознае с всички релевантни документи по делото.

НАЗНАЧАВА за вещо лице М.М., на която да се укаже да работи по поставените задачи след представяне на доказателство за внесен депозит.

УКАЗВА на вещото лице, че следва да изготви заключението след представяне на доказателства за внесен депозит.

ОПРЕДЕЛЯ депозит в размер на 600 лв., от които 300 лв., вносими от бюджета на съда, и 300 лв., вносими от ответника в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящото определение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ останалите доказателствени искания.

УКАЗВА на ищеца и неговия адвокат, че ако отсъстват повече от месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

НАПЪТВА страните към спогодба, като им УКАЗВА, че доброволното (извънсъдебно) уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях начин за

разрешаване на спора.

НАСРОЧВА делото за **05.12.2023** г. от **13:00** часа, за когато да се призоват страните с препис от настоящото определение, а ищецът – и с препис от отговора на исковата молба.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____